

Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

► **B**

NARIADENIE RADY (ES) č. 539/2001

z 15. marca 2001

uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

(UL L 81 , 21.3.2001, str. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
► M1	Nariadenie Rady (ES) č. 2414/2001 zo 7. decembra 2001,	L 327	1	12.12.2001
► M2	Nariadenie Rady (ES) č. 453/2003 zo 6. marca 2003,	L 69	10	13.3.2003
► M3	Nariadenie Rady (ES) č. 851/2005 z 2. júna 2005,	L 141	3	4.6.2005

Zmenené a doplnené:

► A1	Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia	L 236	33	23.9.2003
-------------	--	-------	----	-----------

NARIADENIE RADY (ES) č. 539/2001

z 15. marca 2001

uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 2 písm. b) bod i),

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Podľa článku 62 ods. 2 písm. b) zmluvy má Rada prijať pravidlá týkajúce sa víz na pobyty zamýšľané na menej ako tri mesiace a v tejto súvislosti sa požaduje určenie zoznamu tých tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať vízum pri prekračovaní vonkajších hraníc a tých krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti. Článok 61 uvádza tieto zoznamy medzi sprievodnými opatreniami, ktoré priamo súvisia s voľným pohybom osôb v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (2) Toto nariadenie vychádza priamo zo schengenského *acquis* podľa protokolu, ktorý ho integruje do rámca Európskej únie, ďalej uvádzaný ako „schengenský protokol“. Toto nebude mať vplyv na povinnosti členských štátov vyplývajúce z *acquis*, ako je definované v prílohe A k rozhodnutiu 1999/435/ES z 20. mája 1999 o určení schengenského *acquis* na účely stanovenia právneho základu pre všetky ustanovenia alebo rozhodnutia, ktoré tvoria toto *acquis*, v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii ⁽³⁾.
- (3) Toto nariadenie je súčasťou ďalšieho rozvoja tých ustanovení, vo vzťahu ku ktorým bola podľa Schengenského protokolu schválená úžšia spolupráca a spadá do oblasti uvedenej v článku 1 bod B rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o niektorých opatreniach na uplatnenie dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstva týkajúcej sa pripojenia sa týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis* ⁽⁴⁾.
- (4) Podľa článku 1 protokolu o stanovisku Spojeného kráľovstva a Írska, tvoriaceho prílohu k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Írsko a Spojené kráľovstvo nezúčastňujú na prijatí tohto nariadenia. Následne a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4 vyššie uvedeného protokolu, sa ustanovenia tohto nariadenia nevzťahujú ani na Írsko, ani na Spojené kráľovstvo.
- (5) Určenie tých tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti a tých, ktorí sú od nej oslobodení, sa riadilo uvážlivým hodnotením, od prípadu k prípadu, rôznych kritérií súvisiacich, okrem iného, s nelegálnou imigráciou, verejným záujmom a bezpečnosťou a so zahraničnými vzťahmi Európskej únie s tretími krajinami, pričom sa venovala pozornosť aj aspektom regionálnej spojitosti a reciprocity. Treba vytvoriť ustanovenie pre mechanizmus spoločenstva, ktorý umožní realizáciu tejto zásady reciprocity, ak sa jedna z tretích krajín zaradených do prílohy II tohto nariadenia rozhodne uložiť štátnym príslušníkom jedného alebo viacerých členských štátov vízovú povinnosť.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 177 E, 27.6.2000, s. 66.

⁽²⁾ Stanovisko z 5. júla 2000 (doposiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

▼B

- (6) Dohoda o Európskom hospodárskom priestore oslobodzuje štátnych príslušníkov Islandu, Lichtenštajnska a Nórska od vízovej povinnosti, tieto krajiny nie sú zaradené do zoznamu v prílohe II k tomuto nariadeniu.
- (7) Pokiaľ ide o osoby bez štátnej príslušnosti a osoby uznané za utečencov, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia záväzkov podľa medzinárodných dohôd podpísaných členskými štátmi a najmä Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov podpísanej v Štrasburgu 20. apríla 1959, rozhodnutie o vízovej povinnosti alebo oslobodení od nej sa má zakladať na tej tretej krajine, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady. Avšak vzhľadom na rozdiely vo vnútroštátnych právnych predpisoch uplatniteľných na osoby bez štátnej príslušnosti a na osoby uznané za utečencov, môžu členské štáty rozhodnúť, či tieto kategórie osôb budú podliehať vízovej povinnosti, keď tretia krajina, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady, je jednou z tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti.
- (8) V osobitných prípadoch, kde sú vymedzené osobitné vízové pravidlá, môžu členské štáty oslobodiť od vízovej povinnosti určité kategórie osôb alebo ju nariadiť v súlade s medzinárodným právom verejným alebo zvyklosťou.
- (9) S cieľom zabezpečiť, aby sa tento systém uplatňoval otvorene a aby dotknuté osoby boli informované, majú členské štáty oznamovať ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijímajú v súlade s týmto nariadením. Z tých istých dôvodov majú byť tieto informácie uverejnené aj v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.
- (10) Podmienky upravujúce vstup na územie členských štátov alebo vydávanie víz nebudú mať vplyv na pravidlá, ktorými sa v súčasnosti upravuje uznávanie platnosti cestovných dokladov.
- (11) V súlade so zásadou proporcionality, stanovenej v článku 5 zmluvy, je uzákonenie nariadenia uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, tak potrebným, ako aj vhodným prostriedkom na zabezpečenie efektívneho fungovania spoločných vízových pravidiel.

▼M1

- (12) Nariadenie stanovuje úplnú harmonizáciu pre tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a pre tie krajiny, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti,

▼B

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

- 1. Od štátnych príslušníkov tretích krajín na zozname v prílohe I sa vyžaduje, aby mali víza pri prechode vonkajších hraníc členských štátov.
- 2. ►**M1** Štátni príslušníci tretích krajín, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe II, budú oslobodení od povinnosti stanovenej v odseku 1 ak pôjde o pobyty nepresahujúce spolu tri mesiace. ◀
- 3. Štátni príslušníci nových tretích krajín, ktoré predtým patrili na zoznamy v prílohách I a II, podliehajú ustanoveniam odseku 1 a 2, pokiaľ Rada nerozhodne inak podľa postupu stanoveného v príslušnom ustanovení zmluvy.

▼M3

- 4. Ak tretia krajina uvedená v prílohe II zavedie vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov členského štátu, uplatňujú sa tieto ustanovenia:

▼ **M3**

- a) dotknutý členský štát to písomne oznámi Rade a Komisii do 90 dní od takého zavedenia alebo ohlásenia; oznámenie sa uverejní v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*. V oznámení sa uvedie dátum zavedenia opatrenia a druh príslušných cestovných dokladov a víz.

Ak sa tretia krajina rozhodne zrušiť vízovú povinnosť pred uplynutím tejto lehoty, oznámenie sa stáva bezpredmetným;

- b) Komisia bezodkladne po uverejnení tohto oznámenia a po porade s dotknutým členským štátom podnikne s orgánmi tretej krajiny kroky s cieľom obnoviť bezvízový styk;
- c) do 90 dní po uverejnení tohto oznámenia Komisia po porade s dotknutým členským štátom predloží správu Rade. K správe môže pripojiť návrh na dočasné obnovenie vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov danej tretej krajiny. Komisia môže tento návrh predložiť aj po tom, ako jej správu prerokuje Rada. Rada o tomto návrhu rozhodne kvalifikovanou väčšinou do troch mesiacov;
- d) ak to Komisia uzná za potrebné, môže predložiť návrh na dočasné obnovenie vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov tretej krajiny, ako sa uvádza v písmene c), aj bez predchádzajúceho predloženia správy. Pri tomto návrhu sa uplatňuje postup ustanovený v písmene c). Dotknutý členský štát môže uviesť, či si želá, aby Komisia upustila od dočasného obnovenia takejto vízovej povinnosti bez predchádzajúcej správy;
- e) postup uvedený v písmenách c) a d) neovplyvňuje právo Komisie predložiť návrh na zmenu a doplnenie tohto nariadenia s cieľom presunúť dotknutú tretiu krajinu do prílohy I. Ak sa rozhodlo o zavedení dočasného opatrenia uvedeného v písmenách c) a d), Komisia predloží návrh, ktorým sa mení a dopĺňa toto nariadenie, najneskôr deväť mesiacov po nadobudnutí účinnosti dočasného opatrenia. Takýto návrh zahŕňa tiež ustanovenia na zrušenie dočasných opatrení, ktoré mohli byť zavedené podľa postupov uvedených v písmenách c) a d). Komisia sa bude medzitým ďalej usilovať presvedčiť orgány danej tretej krajiny, aby obnovili bezvízový styk pre štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu;
- f) ak daná tretia krajina zruší vízovú povinnosť, členský štát to bezodkladne oznámi Rade a Komisii. Toto oznámenie sa uverejní v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*. Akékoľvek dočasné opatrenie, o ktorom sa rozhodlo podľa písmena d), sa končí siedmym dňom po uverejnení oznámenia v úradnom vestníku. V prípade, že daná tretia krajina zaviedla vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov dvoch alebo viacerých členských štátov, dočasné opatrenie sa skončí až po uverejnení posledného oznámenia.

5. Pokiaľ akákoľvek tretia krajina uvedená v prílohe II naďalej neuplatňuje vzájomné oslobodenie od vízovej povinnosti vo vzťahu k akémukoľvek členskému štátu, Komisia podá správu o situácii, v ktorej sa neuplatňuje zásada reciprocity, Európskemu parlamentu a Rade pred 1. júlom každého párneho roka, a ak je to potrebné, predloží príslušné návrhy.

▼ **B***Článok 2*

Na účely tohto nariadenia „vízum“ znamená povolenie vydané členským štátom alebo rozhodnutie prijaté týmto štátom, ktoré sa vyžaduje s cieľom:

- vstupu kvôli zamýšľanému pobytu v tomto členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch, ktorý nepresahuje celkom tri mesiace,
- vstupu s cieľom tranzitu cez územie tohto členského štátu alebo viacerých členských štátov, s výnimkou tranzitu na letisku.

Článok 3

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia záväzkov podľa Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov podpísanej v Štrasburgu 20. apríla 1959, osoby uznané za utečencov a osoby bez štátnej príslušnosti:

▼B

- podliehajú vízovej povinnosti, ak tretia krajina, kde majú trvalé bydlisko a ktorá vydala ich cestovné doklady, je jednou z krajín na zozname v prílohe I,
- môžu byť oslobodení od vízovej povinnosti, ak tretia krajina, kde majú trvalé bydlisko a ktorá vydala ich cestovné doklady, je jednou z krajín na zozname v prílohe II.

Článok 4

1. Členský štát môže stanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 1 alebo z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 pokiaľ ide o:
 - a) držiteľov diplomatických pasov, úradných služobných pasov alebo iných úradných pasov;
 - b) civilnej leteckej a námornej posádky;
 - c) posádku lietadla a účastníkov núdzových a záchranných letov a iných pomocníkov v prípade katastrofy alebo nešťastia;
 - d) civilnú posádku lodí plávajúcich v medzinárodných vodách;
 - e) držiteľov priepustky vydané niektorou z medzivládnych medzinárodných organizácií svojim úradníkom.
2. Členský štát môže oslobodiť od vízovej povinnosti žiaka so štátnou príslušnosťou tretej krajiny uvedenej na zozname v prílohe I, ktorý má trvalé bydlisko v tretej krajine uvedenej na zozname v prílohe II a ktorý cestuje v súvislosti so školskou exkurziou ako člen skupiny žiakov sprevádzaných učiteľom z danej školy.
3. Členský štát môže stanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 pokiaľ ide o osoby vykonávajúce platenú činnosť počas svojho pobytu.

Článok 5

1. Do 10 pracovných dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia oznámia členské štáty ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijali podľa druhého pododseku článku 3 a článku 4. Akékoľvek ďalšie zmeny k týmto opatreniam budú obdobne oznámené do piatich pracovných dní.
2. Komisia uverejní pre informáciu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* opatrenia, ktoré boli oznámené podľa odseku 1.

Článok 6

Toto nariadenie nemá vplyv na právomoc členských štátov pokiaľ ide o uznávanie štátov, územných jednotiek a pasov, cestovných dokladov a dokladov totožnosti vydaných ich orgánmi.

Článok 7

1. Nariadenie Rady (ES) č. 574/1999 ⁽¹⁾ bude nahradené týmto nariadením.
2. Konečná verzia Spoločných konzulárnych pokynov (CCI) a Spoločnej príručky (CM), ako vyplýva z rozhodnutia Schengenského výkonného výboru z 28. apríla 1999 (SCH/Com-ec (99) 13), sa mení a dopĺňa takto:
 1. záhlavie prílohy 1, časť I Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť I Spoločnej príručky, sa nahrádza týmto:
„Spoločný zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti uloženej nariadením (ES) č. 539/2001“;
 2. zoznam v prílohe 1, časť I Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť I Spoločnej príručky, sa nahrádza zoznamom v prílohe I tohto nariadenia;

(¹) Ú. v. ES L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼B

3. záhlavie prílohy 1, časť II Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť II Spoločnej príručky, sa nahrádza týmto:
„Spoločný zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti nariadením (ES) č. 539/2001“;
4. zoznam v prílohe 1, časť II Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť II Spoločnej príručky, sa nahrádza zoznamom v prílohe II tohto nariadenia;
5. časť III prílohy 1 Spoločných konzulárnych pokynov a časť III prílohy 5 Spoločnej príručky sa vypúšťa.
3. Rozhodnutie Schengenského výkonného výboru z 15. decembra 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) a zo 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex 53, rev. 2) sa ruší.

▼M1*Článok 8*

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

▼B

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

▼B*PRÍLOHA I***SPOLOČNÝ ZOZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU 1 ODS. 1****1. ŠTÁTY**

Afganistan
Albánsko
Alžírsko
Angola
Antigua a Barbuda
Arménsko
Azerbajdžan
Bahamy
Bahrain
Bangladéš
Barbados
Bielorusko
Belize
Benin
Bhutan
Bosna a Hercegovina
Botswana
Burkina Faso
Burma/Myanmar
Burundi
Kambodža
Kamerun
Kapverdy
Stredoafriická republika
Čad
Čína
Kolumbia
Kongo
Pobrežie Slonoviny
Kuba
Konžská demokratická republika
Džibútí
Dominika
Dominikánska republika

▼M2

Východný Timor

Ekvádor

▼B

Egypt
Rovníková Guinea
Eritrea
Etiópia
Fidži
Juhoslovanská zväzová republika (Srbsko a Čierna Hora)
Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko
Severná Kórea
Severné Mariány
Omán

▼B

Pakistan
Palau
Papua-Nová Guinea
Peru
Filipíny
Katar
Rusko
Rwanda
Svätý Krištof a Nevis
Svätá Lucia
Svätý Vincent a Grenada
Svätý Tomáš a Princov ostrov
Saudská Arábia
Senegal
Seychely
Sierra Leone
Šalamúnove ostrovy
Somálsko
Južná Afrika
Srí Lanka
Sudán
Gabon
Gambia
Gruzínsko
Ghana
Grenada
Guinea
Guinea Bissau
Guyana
Haiti
India
Indonézia
Irán
Irak
Jamajka
Jordánsko
Kazachstan
Keňa
Kiribati
Kuvajt
Kirgizstan
Laos
Libanon
Lesotho
Libéria
Líbya
Madagaskar
Malawi
Maledivy
Mali
Marshallove ostrovy
Mauretánia
Maurítius
Mikronézia

▼B

Moldavsko
Mongolsko
Maroko
Mozambik
Namíbia
Nauru
Nepál
Niger
Nigéria
Surinam
Svazijsko
Sýria
Tadžikistan
Tanzánia
Thajsko
Komory
Togo
Tonga
Trinidad a Tobago
Tunisko
Turecko
Turkmenistan
Tuvalu
Uganda
Ukrajina
Spojené arabské emiráty
Uzbekistan
Vanuatu
Vietnam
Západná Samoa
Jemen
Zambia
Zimbabwe

2. ÚZEMNÉ JEDNOTKY A ÚZEMNÉ SPRÁVNE ORGÁNY, KTORÉ NIE SÚ
UZNANÉ ZA ŠTÁTY NAJMENEJ JEDNÝM ČLENSKÝM ŠTÁTOM

▼M2**▼B**

Palestínsky správny orgán
Tchaj-wan

▼ **B**

PRÍLOHA II

SPOLOČNÝ ZOZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU 1 ODS. 2

1. ŠTÁTY

Andorra
 Argentína
 Austrália
 Bolívia
 Brazília
 Brunej
 Bulharsko
 Kanada
 Chile
 Kostarika
 Chorvátsko

▼ **A1**

▼ **M2**

▼ **A1**

▼ **B**

Guatemala
 Svätá stolica
 Honduras

▼ **A1**

▼ **B**

Izrael
 Japonsko

▼ **A1**

▼ **B**

Malajzia

▼ **A1**

▼ **B**

Mexiko
 Monako
 Nový Zéland
 Nikaragua
 Panama
 Paraguaj

▼ **A1**

▼ **B**Rumunsko ► **M1** ————— ◀

Salvador

San Marino

Singapúr

▼ **A1**

—————

▼ **B**

Južná Kórea

▼ **M2**

—————

▼ **B**

Spojené štáty americké

Uruguay

Venezuela

2. ZVLÁŠTNE ADMINISTRATÍVNE REGIÓN Y ČÍNSKEJ ĽUDOVEJ REPUBLIKY

Hongkong SAR ⁽¹⁾Macao SAR ⁽²⁾

⁽¹⁾ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Zvláštného administratívneho regiónu Honkongu“.

⁽²⁾ Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Regiao Administrativa Especial de Macau“.